

[Boligministeren]

Endelig kan der peges på, at når beslutningen er gennemført, bliver de afholdte udgifter, herunder hjemmelen til at afholde dem, revideret af den kommunale revision.

På baggrund heraf finder jeg det betænkeligt at foretage proceduremæssige ændringer i loven, og jeg mener, at eventuelle drøftelser herom bør afvente en kommende og mere omfattende revision af byfornyelsesloven. Jeg kan tillige henvise til redegørelsen til Folketingets Boligudvalg om byfornyelsesområdet, fremsendt i juni 1990, og herunder særlig til bemærkningerne i punkt 2 og 3 om decentralisering.

Endvidere kan det oplyses, at Boligministeriet fortsat på grundlag af elektronisk indberetning udbygger det statistiske grundlag for, hvilke beslutninger der gennemføres, og at man herigennem fortsat udbygger mulighederne for at vurdere lovens anvendelse.

Jeg må på denne baggrund afvise dette lovforslag.

Baadsgaard (S):

Da mit partis ordfører, fru Sonja Mikkelsen, ikke kan være til stede her, skal jeg på hendes og mit partis vegne fremføre følgende:

Jeg kan starte med at afvise lovforslaget fra Fremskridtspartiet. Byfornyelsesloven er baseret på det kommunale engagement, og det har hele tiden været forudsætningen, at også kommunale ejendomme kan indgå i byfornyelsesprojekter, og det uanset om der er tale om enkelte ejendomme eller store komplekser.

Forslaget fra Fremskridtspartiet er udtryk for mistillid til kommunerne, en mistillid, som Socialdemokratiet slet ikke kan følge Fremskridtspartiet i. Det er et udtryk for en centralistisk opfattelse af tingene. Hvis ikke det kan fungere efter Fremskridtspartiets ønsker ude i kommunerne, vil man dirigere selv de mindste detaljer herindefra, og det kan vi heller ikke følge Fremskridtspartiet i.

Desuden er forslaget om at skyde boligministeren ind som godkendende myndighed en yderligere bureaukratisering af byfornyelsesloven, og det er næppe det, der er behov for.

Derfor afviser vi lovforslaget fra Socialdemokratiets side.

Pernille Sams (KF):

Vi er enige i den harme, der ligger bag forslaget, nemlig det urimelige i, at en kommune mis-

bruger muligheden for at byforny en enkelt ejendom ved at renovere en ejendom, som den selv ejer, men som var for faldefærdig til at sælge. Det er ikke just det, der er meningen med byfornyelsespengene.

Nu er det vel imidlertid ikke noget, som sker ret tit i praksis, og vi er enige med boligministeren i, at de få eksempler på misbrug, der sker, må kunne opfanges ad de eksisterende veje, enten i byfornyelsesnævnet eller ved tilsynsrådene, således at der ikke skal ske en centralisering af den decentraliserede lov.

Derfor må vi afvise lovforslaget.

Bodil Thrane (V):

Da Venstres ordfører desværre er forhindret i at være til stede, skal jeg fremføre følgende:

Den decentrale idé i lov om byfornyelse og boligforbedring, som betyder, at det er kommunerne, som har beslutningskompetencen i disse sager, er Venstre varm tilhænger af. Det må alt andet lige være den bedste og mest enkle sagsbehandling.

Fremskridtspartiets lovforslag er en konsekvens af, at partiet er af den opfattelse, at loven misbruges af enkelte kommuner til at få kommunale bygninger forbedret, uden at der er rimelige begrundelser for det.

Venstre ønsker ikke at lægge en tilsynsopgave til Boligministeriet i disse sager, men er af den opfattelse, at tilsynsrådene som klageinstans er den naturlige myndighed, når det gælder opgaver, som ved lov er tillagt kommunerne.

Derfor kan Venstre ikke støtte lovforslaget i den fremlagte form.

Pelle Voigt (SF):

SF vil godt give dette forslag en chance for seriøs behandling i Folketingets Boligudvalg ud fra den betragtning, at det aldrig er sundt, at offentlige instanser kontrollerer sig selv og er den eneste kontrollerende myndighed. Men vi føler os ikke overbevist om, at der er sket det misbrug, som ligger i bemærkningerne til Fremskridtspartiets forslag, i et omfang, der kan retfærdiggøre en lovændring på dette punkt. Vi synes dog, at der er grund til at tage den principielle diskussion op.

Der er andre områder, hvor vi også føler os en anelse utrygge. Det gælder dér, hvor man har decentraliseret f.eks. byggereglementsbe-